

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivḥar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah

הדוהי-ןב המלש, לוריבג ןבא

Be-Ṭshernoṽits, 615 = 1854

זוחיה רעשל המדקה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379)

שער החכמה

ז

מרכבותיו • אפילו יש לו מאה עבדים • ושיכבד החכם
לקחת מחכמתו ואמר מי שיושב בין החכמים מכובד •
ומי שיושב בין הכסילים נבזה : ואמר הודרו מן הכסיל
שעובד • ומן החכם החוטא: ואמר בקשת החכמה :
כחופש המזמונים • ולא יערכנה זהב ופנינים :

בהם • שלא לעשותם : שעובד • שנראה כעובד לה' כי לא עם הארץ
חסיד ואין ללמוד ממעשיו :

הקדמה לשער היחוד

באחדות הבורא יתברך לעד זכרו, והוא שידע האדם שה' אחד
לאחדות פשוט ואינו ככל האחדים אשר יאמרו על סוג
אחד • רק אחדות פשוט מבלי שניג ממנו שום דמיון וכמ"ס
(ישעיה מ') ואל מי דמיון אל ומה דמות הערכו לו • ואל תחמה
על זה שהרי הגשמות אין להם גוף וטורה ודמות, ולכך אמרו
הפלוסופים אם הדברים יגיעים בענין הנפש אף על פי שפעולת
הנפש נכרים בנו וכן השכל שפעוליו וסימניו נכרים ולא נשיג מהם
לא דמות ולא טורה ולא נוכל להמשילם ברעיונו, כל שכן צבורא כל
אלה : וכן כתב הרמב"ם בספר מדע על מה שנאמר שמע ישראל
י"י אלהינו י"י אחד : אחד לומר שאין כוחו בכל האחדים ואינו
בדמות גוף וטורה תדע שהרי גוף וטורה אי אפשר להיות בלי קץ
ותכלית לו ולכחו ולקב"ה אין לו קנה ותכלית וכו' וא"ת והלא כתוב
ותחת רגליו, באבבע אלקים, יד י"י, עיני י"י, אזני י"י, כל זה
לפי דעת בני האדם שאינם מכירים אלא הגופים ודברה התורה
בלשון בני אדם וכו', ומה שנראה הקב"ה לבמה נביאים לישיעי'
וליחזקאל בדמות אדם לא ראו אלא כבודו, והא ראייה שהרי משה
רבינו שהיה ראש להנביאים לא אמר אלא הראני נא את כבודך וכו',
ע"כ השתיקה בענין זה יפה מהדבור :

אמרו

ג

החכם
ינו זו
נשיד
ן מי
:
ישים
לתה
: רע
:
על
הוא
לא
:
לוקו
נאה
הם
יעיון
:
גולו
:
דין
אל
עושה
ר הוא
עוזה
ס פמו
והשינ
מתגדל

שער היחוד

אמרו להכם ספר לנו מהות הבורא. אמר הדבור במה שלא יושג אולת יחשב. והמחלוקת במה שלא תגיעהו המחשבה. הטא הוא. ואמר שחכם נכנס אל אנשים שהיו חולקי' בדברים אמר להם לא תשלם לכם העצה. אמרו לו ולמה. אמר לדם שהעצה היא ההסכמה.

שער הענוה

אמר החכם. קרן המשכיל ענוה: קרן הכסיל עזות ועקב כל ענוה שלום. ואמר החכם אני שומע דבר רע ולא אשגיה עליו: א"ל ולמה. א"ל מפני שאני ירא שאשמע קשה ממנו. ואמר השתיקה לכסיל: היא תשובתו: ואמר שלשה דברים מי שאינם בו לא ימצא בו טעם האמונה. ענוה שישויב בה אולת הכסיל. ויראה שתמנע מן העבירות. ודעת נוחה שיפיים בו בני אדם: ואמר שאדם אחד בא לפני הכם אחד ואמר

17

פירוש

אמר הדבור במה שלא יושג. כמו שכתבנו בהקדמה: אולת יחשב. אם ידבר בו הרבה ויחשוב שיגיע לתכליתו: והמחלוקת להיות נחלק עם אחרים בסברות: הטא היא: כי ודאי יטה אל מני הדך האמת ומקלץ בנטיעות ס"ו: לא תשלם לכם העצה. על מה שפיתס נועלים להחוכח: שהעצה היא ההסכמה. כלומר על מה שיכולים להסכים ולהכריע ולהשלים הענה ובדברים אלו ילאו כל החכמים בחכמתם להשיג מהותו בשום ענין רק בהחלט גמור שהבורא יתברך לעד זכרו הוא נמצא קדמון ואין יחיד כיחודו בשום דמיון כלל:

שער הענוה קרן המשכיל. מלשון וירס קרן לעמו (ההלים קמח). כלומר קרני הוד של המשכיל היא הענוה: וקרן הכסיל עזות. כלומר שהוא מתגאה בעזות מלחו ובו מתפאר: ועקב וכוף כל ענוה שלום שישלימו אחו כל אויביו: קשה ממנו. אם אשגו לו הוא יחפני יותר: ענוה. שישחוק ובו ישיב אולת הכסיל: ויראה מהקב"ה